

N:o 106.

Af herr **H. Holmlin**, *angående förhöjning af det utaf Kongl. Maj:t begärda anslaget till vägars och broars omläggande m. m.*

Säkerligen har mången med glädje och förtjusning tagit del af statsverkspropositionens redogörelse för statsverkets lysande ekonomiska ställning (öfver 14 millioner kronors öfverskott), men hos mången har ock glädjen förbytt i vemod och förtjusningen i nedslagenhet, när man fått del af förslaget att använda nästan hela detta glänsande öfverskott till 4:de och 5:te hufvudtitlarna (krigsmagten till lands och sjös). Hvilken mångfald af produktivt arbete, såväl materielt som intellektuelt, skulle ej genom denna stora summa kunna utföras till nytta och gagn för samtid och efterverld.

Mången skulle det säkerligen gladt, om i regeringspropositionen föreslagits, att en million årligen i t. ex. fem år användts till vägars ombyggande och backars borttagande på statens bekostnad.

En jämförelse med brödrariket Norge ligger här nära till hands och utfaller ingalunda till vår heder och glädje.

Der byggas och omläggas vägar på ensamt statens bekostnad, men de äro ock makadamiserade och i allo mönstergilla. Reser man t. ex. landsvägen från Dalsland till Fredrikshald eller från Strömstad till Prestbacke (på Dalslandsbanan), så finner man vägen på svenska sidan dammig, gropig och i öfrigt usel, men så fort man kommer in i Norge, är den jemn »som stugegolfvet». Norrmannen är ock stolt öfver sina utmärkta

landsvägar och berättar med berättigad stolthet, att staten bygger och underhåller vägarna.

Hos oss åter är det i allmänhet den mindre jordbrukaren (helt nyligen har säteriegaren ålagts att deltaga i vägunderhållet), som skall verkställa detta, men enär han ofta tryckes af en kommunalskatt af 7, 9, 11, ja 13 à 16 gånger bevillningen, stretar han ofta emot hvarje särskild utgift, såsom t. ex. för förbättrande af allmänna vägarna.

Men om man äfven lyckas förmå vägdistriktet att besluta vägomläggning samt bekosta $\frac{1}{3}$ af kostnaden härför, dröjer det årtal, innan man kan erhålla $\frac{2}{3}$ af statsmedel, enär anslaget är otillräckligt. Visserligen har Riksdagen härför anvisat 800,000 kronor om året, men hvad förslår det bland så många? Lejonparten går till Norrland, och der behöfves det mycket väl; men detta verkar, att man får, som sagdt är, vänta årtal. Glädjande ser man, att statsrådet och chefen för civildepartementet nu begär anslagets höjande med 100,000 kronor; men äfven detta belopp är för litet för denna viktiga och allmänna kulturangelägenhet.

På grund af hvad här ofvan anfördt är vågar jag föreslå,

att anslaget till vägars och broars omläggande
samt backars borttagande höjes till 1,200,000 kronor.

Stockholm den 28 januari 1897.

Hans Holmlin.

I ofvanstående motion instämmer

Pehr Andreasson.